

under Behandlingen af Regeringens Forslag om Ændringer i Folkeforsikringsloven (Aarbo 1937—38, Side 291), idet det bestemte, at Satserne for Alders- og Invalidere i Folkeforsikringslovens § 39 indtil videre skulde *forhøjes med 20 pCt.* Desuden indeholdt Forslaget en Bestemmelse om, at de særlige Satser for *Kvinder* skulde bortfalde, saaledes at Kvinder vilde opnaa Rente i Højde med Mænd.

Forslagsstillerne fandt tilstrækkelig *Motivering* for Lovforslaget deri, at Priserne i de senere Aar er steget med ca. 20 pCt., men for de Livsfornødenheder, som de fattigste er henvist til at leve af, i Virkeligheden langt mere. Da en Revision af de paagældende Satser i Folkeforsikringsloven formentlig vilde kræve mere langvarige Overvejelser, havde det kommunistiske Parti foretrukket som en øjeblikkelig Nødhjælp at gentage det i sidste Samling stillede Forslag om Satsernes Forhøjelse med 20 pCt.

Socialministeren gjorde opmærksom paa, at Stats og Kommuners Udgifter til Aldersrente var steget fra 59 Mill. Kr. i 1929—30 til ca. 105 Mill. Kr. i 1938—39, at Aldersrentenyderne i Danmark derigennem havde opnaaet en Stilling som i intet andet Land, og at en ikke uvæsentlig Del af Befolkningens Indtægter nu blev anvendt til dette Formaal. Hvis man sammenlignede Aldersrenteydelsen i København i 1913—14 (236 Kr.) med den nuværende (800 Kr.), viste det sig ogsaa, at Forhøjelsen af Aldersrenten var langt større end Pristalsforhøjelsen. Den stedfundne glædelige Udvikling skulde ogsaa nok blive fortsat, efter som der blev Muligheder derfor. Gennemførelsen af det forelagte Lovforslag vilde imidlertid koste i alt 28,6 Mill. Kr., og Ministeren kunde ikke se, at der for Tiden var Mulighed for at gennemføre et saadant Forslag.

Ordførerne for de fire store Partier kunde heller ikke anbefale Forslaget. *Villumsen* (S.) udtalte bl. a., at de gamle langt fra faar for rigeligt, og at Spørgsmaalet om Forbedring af deres Kaar derfor ogsaa vilde blive taget op, »muligvis saaledes, at man forsøger paa et forsikringsmæssigt Grundlag at skabe en Overbygning paa Aldersrenten«. *Søren P. Larsen* (V.) hævdede, at hvis man skulde tænke paa en Forbedring paa dette Omraade, kom man ikke uden om at tage Forsikrings-tanken i Brug i højere Grad, og *Christmas Møller* (K. F.) tilsagde de Konservatives Medvirken til Undersøgelse af Mulighederne for at erstatte det nuværende System med Folkeforsikring eller i alt Fald en Kombination af Understøttelse og Forsikring.
